

[Ole Olsen]

nødsaget til at påpege, at hvis vi skulle vælge råt, sådan som det foreligger fra socialdemokratiets side med skatteskalaen, må jeg mene, at man slet ikke har ført bundgrænsen højt nok op og vil forlænge proportionalstrækket alt for langt. Pengene skulle nok være brugt omvendt.

Der foreligger et forslag fra det radikale venstre, som vi langtfra er tilfredse med, hvis man tager det i dets helhed, men sammenligner vi det med det socialdemokratiske forslag om skatteskala og regler om afvikling af fradrag, ville vi nok, når det kom til stykket, foretrække den radikale model. Jeg synes, det bør give socialdemokratiet stof til eftertanke; jeg synes, det bør indgå i forhandlingerne. Vi vil ikke være med til at fjerne lønmodtagernes fradrag, uden at man ser på erhvervslivets fradrag, men vi kan godt tale om at lave fradragene om til fradrag i skat. Der er måske en mellemløsning, som regeringen virkelig for alvor skulle overveje, inden vi skal træffe afgørelse om denne meget vigtige skattereform.

Altså: på trods af mine kritiske bemærkninger var det en tak til socialdemokratiet, til skatteministeren, som er kommet med redegørelsen, for at have givet et debatgrundlag. Jeg håber, at tilpas mange partier i dette ting kan finde sammen om at få lavet en skatteform til gavn for den danske befolkning.

Freddy Madsen (DKP):

Som det er fremgået af de kommentarer, der allerede er fremsat af de politiske partier til skatteministerens oplæg, stiller DKP sig gennemgående positivt. Det gælder især de formål, skatteministeren opstiller i indledningen til redegørelsen, hvor vi er enige i en stor del af de hensigter, der gives udtryk for. De ligger i det store og hele på linje med en række af de forslag, som vi har fremsat her i tinget i vort forslag til beslutning.

Desværre må vi konstatere, at når det gælder at omsætte de store linjer i konkrete beslutninger på de enkelte områder, bliver skatteministeren mere blød i koderne og underminerer på den måde de gode hensigter, han selv har lagt op til. Men vi håber, at det under kommende forhandlinger kan lykkes at rette op på disse afgørende svagheder.

Lad os først se lidt på de mål, der opstilles i indledningen til redegørelsen. For det første

en mere rimelig fordeling af de samlede skattebyrder til fordel for de lavere og mellemste indkomstgrupper. Det er der sandelig også brug for; det er også et af hovedformålene i vores forslag. Store grupper af arbejdere, funktionærer og tjenestemænd og andre, der i væsentlig grad frembringer værdierne i samfundet, bliver brandskattet, mens nulmillionærer, spekulanter og andre af de velbærgede lag har muligheder for at unddrage sig samfundsmæssige forpligtelser og selv i krisetider har mulighed for at leve det liv i luksus, der så malende beskrives i den kulørte ugepresse.

For det andet et forenklet og mere overskueligt skattesystem gennem sanering af en række skattemæssige fradrag. Også denne målsætning er vi enige i. Netop fradragene er grundlaget for, at de store indtægter har muligheder for at nedsætte den skattemæssige indkomst, og dertil kommer, at den jungle af fradrag, der efterhånden er udviklet, drukner myndighederne i administrativt papirusseri og gør tilværelsen sur for de tusinder af mennesker, som socialdemokratiet i sin tid lovede, at selvangivelsen skulle smides i skraldespanden.

For det tredje en skærpet beskatning af den samfundsskabte værditilvækst på fast ejendom; formuleringen er uheldig, for der bør ikke tales om beskatning, men om inddragelse af samfundsskabte værdier til fordel for samfundet; det er det, vi har kæmpet for i årevis.

For det fjerde ændret beskatning af selvstændige erhvervsdrivende. Vi er enige, men mener ikke, at det skal trækkes i langdrag i et udvalg.

For det femte mere ensartet indkomstbeskatning i kommunerne. Vi har hele tiden været modstandere af bloktilskuddene, der var med til at give skævhederne, og vil støtte forslag, der kan rette op på tingene.

For det sjette rentefradrag og ejerboligbeskatning. Der er vi som sagt i vores forslag tilhængere af at afvikle over en 10-15-årig periode.

For det syvende forhøjelse af selskabsskatten. Der ønsker vi at gå væsentlig længere end regeringen.

Endelig til ottende og sidst: det ligger på linje med vort forslag, at merprovenuet skal bruges til lettelser; dog ønsker vi en væsentlig større forhøjelse af bundgrænsen. Rege-